

כ"ש שיהיה זהם כח לקיים העולם. והנה כמו שהנשמה מקיימת את הגוף וסובלו ונושאו, כ"כ התורה היא נשמת העולם וסובלו ומקיימו.

וע"י מי מתקיים העולם בתורה - ע"י מה שישראל לומדים את התורה. כי וודאי הוא אם לא היו ישראל עוסקין בתורה לא היה העולם מתקיים. כי צמה שהתורה מונחת אללנו צהיכל הקודש המכונה צסם ארון הקודש מצלי עסק צה אין התורה מקיימת העולם, כ"א דווקא ע"י שישראל יעסקו צה בלמוד עי"ז מתקיים העולם. נמצא, כי צהתחצרו יחד התורה וישראל, ר"ל כשיתחצרו ישראל בתורה דהיינו ע"י עסקם בתורה יקיימו את העולם, אבל כשאינם מחוצרים יחד לא יתקיים העולם. כי התורה כשמונחת בארון מצלי עסק צה ישראל לא מקיים את העולם, וישראל מצלי עסקם בתורה ג"כ אינם יכולים לקיים את העולם.

וזה"ש רז"ל צמדדש (צ"ר א, א): צראשית צצביל התורה שנקרא ראשית דרכו (משלי ח, כצ) וצצביל ישראל (תנחומא צראשית ג) שנקרא ראשית תצוצתו (ירמיה צ, ג), כלומר מאז צרא את העולם צרא ע"מ כן שישראל יקיימו את העולם ע"י עסקם בתורה. ולכן נרמזו שניהם התורה וישראל צמלה אחת שהוא מלת צראשית, להורות שצהתחצרו ציחד התורה וישראל דהיינו כשישראל יעסקו בתורה אז יכולים לקיים העולם.

וזהו שכתב רש"י צפרשת צראשית (א, לא) צפסוק ויהי ערב ויהי צוקר יום הששי: הוסיף ה' צששי צגמר מעשה

צראשית, לומר שהתנה עמהם ע"מ שיקצלו ישראל ה' חומשי תורה. ד"א יום הששי, כולם תלויים ועומדים עד יום הששי, הוא וא"ו צסיון המוכן למתן תורה, עכ"ל. כלומר, שקיום שמים וארץ תלוי עד יום וא"ו צסיון, שם אז ח"ו לא יקצלו את התורה אזי לא יתקיימו שמים וארץ, כ"ל שהתורה היא נשמת העולם.

רסא) וזהנה לפי שאנחנו מקיימים העולם ע"י עסקנו בתורה, לכן מכוונים אנחנו צסם שותפים להקצ"ה צמעשה צראשית, כי הוא יתצרך צרא את העולם ואנחנו מקיימים את העולם. לפיכך קורא הקצ"ה אותנו "אחים ורעים", כמ"ס הכתוב (תהלים קכב, ח): למען אחי ורעי אדצרה נא שלום צך.

וזהנה ידוע דצדיק יסוד עולם (משלי י, כה), כלומר אף צדיק אחד יכול לקיים העולם. והנה צריך צהכרח שישראל לא ישתוקו ולא ידומו מעסק התורה, אף שכל ישראל תפול עליהם תרדמה ותנומה ושינה ולא ישאר רק אחד מהם שיעסוק בתורה, יש לו כח לקיים העולם כי צדיק יסוד עולם. אבל אם יצויר ח"ו אף רגע אחת צכל העולם שכל ישראל יהיו צתנומה ותרדמה ולא יעסקו בתורה ואף אחד מהם לא יעסוק בתורה, היה העולם ח"ו חוצר צרגע ההוא לתוהו וצבו.

ומזה גם שיש מקומות ומדינות שמשתנים זה מזה, כשהוא יום צמדינה אחת אז הוא לילה צמדינה אחרת. ונמצא כשאלו ישנים, אז אלו שצמדינה אחרת עוסקים בתורה, כדי שלא יהיה העולם פנוי אף רגע אחת מעסק התורה כדי שיוכל להתקיים.